

Groenestein

Achtergrond

Groenestein is een landgoed dat ligt aan de Helperbrink te Groningen. Het werd in 1679 gesticht door Lucas Alting. Hij kocht de grond van Helena van Ketwich die om financiële redenen genoodzaakt was haar bezit van de hand te doen. Het was een boerenplaats en een hof met grachten en singels.

Het einde van de 17^e eeuw was een tijd van betrekkelijk rust; door de grotere veiligheid vestigden stedelingen zich soms een deel van het jaar buiten de stadsmuur.

Alting liet in de hof een huis bouwen. In de oostelijke muur bevindt zich nog de steen met het bouwjaar: 1685. Hij liet als afscheiding van zijn terrein een wal aanleggen van wilgen en hagedoorn. Het landgoed is in de loop der jaren vele malen van eigenaar gewisseld.

In 1871 is door toedoen van de eigenaar Onno Joost Quintus, het huis vergroot, ook het park onderging veranderingen; honderden zware eiken en linden werden verkocht en hiervoor in de plaats werd een tuin aangelegd met vijvers en bloemen. Quintus was een groot plantenliefhebber, hij had op het landgoed 3 kassen. Na zijn dood (1905) werd de hele collectie warme kas planten geschonken aan de Hortus van de universiteit. Van 1950 tot werd huis Groenestein bewoont door professor Röling (palemoloog) die het in 1979 liet restaureren.

Het huis is nog steeds particulier eigendom, het park wordt sinds 1954 beheerd door natuurmonumenten.

In de loop van de jaren is er weer nieuw bos aangeplant.

Flora

In het aangelegde park rond huis Groenestein zijn vele boomsoorten te zien zoals berk, beuk, eik, Amerikaanse eik, kastanje, linde, plataan en enkele naaldbomen waaronder moerascypres. Voor de villa staat een oosterse plataan met een knoestige stam.

De oosterse plataan onderscheidt zich van de gewone plataan in de bladvorm; het blad van de oosterse plataan is dieper ingesneden, meestal vijf tot zevendelig.

Onder de bomen treffen we diverse soorten wilde planten aan o.a. wilgenroosje, dagkoekoeksbloem, bosandoorn en nagelkruid. Ook staan er veel struiken zoals sneeuwbes, sleedoorn, meidoorn en de rode kornoelje waarvan in de winter de rode takken opvallen.

Er komt ook hulst voor. De bladeren van de hulst blijven 's zomers en 's winters groen. De struiken zijn vrouwelijk of mannelijk, alleen de vrouwelijke dragen bessen. De bladeren laag bij de grond zijn sterk gestekeld, hogerop aan de struik zitten bladeren met minder stekels.

In het voorjaar zijn er stinzenplanten te zien zoals de blauwe hyacint, daslook, vele krokussen, het sneeuwkllokje, de witte bosanemoon, de narcis en de sneeuwbes.

Fauna

In Groenestein zijn enkele nestkastjes opgehangen. Het vogelleven is er uitbundig. Je kunt er vogels tegenkomen zoals de kool-, pimpelmees, staartmezen, boomklevers, boomkruipers, grote bonte specht, de tjif-tjaf en zijn evenbeeld de fitis. Ook het winterkoninkje ontbreekt er niet. Het was een hele gebeurtenis toen enkele jaren geleden twee waterspreeuwen verschenen. Waterspreeuwen leven meestal nabij stromend water. Ook zijn er watervleermuizen gesignaleerd die over het water vliegen om op insecten te jagen. Watervleermuizen hebben een voorkeur voor beschut gelegen wateren en deze zijn in het park aanwezig. Er zijn natuurlijk ook watervogels te vinden in de vijvers zoals wilde eenden.

In de bomen zit een kleine reigerkolonie van zo'n vijf nesten.

In de winter zien we veel groenlingen, die dan opvallen door hun groen-gelig verenpakje. Deze vogels zijn gek op rozebottels die langs de Helperzoom groeien. Maar ook zijn er vuurgoudhaantje, ijsvogel, appelvink te zien en vele holenbroeders zoals bonte- en grauwe vliegenvangers.

(geschreven door Eline Spoon en Ellen Vissia voor de Plantenwerkgroep)